

VIVOS VOCO

REÜNISTEN

JANUARI 2021

Oud-rector Marc Buijsrogge overleden

Lustra: Unitas S.R., S & S, USBC

Hans le Grand: natuurkundige en theoloog

Corona: de verbinding verbroken

Van de redactie

Ondersteboven

“Ergens ondersteboven van zijn” betekenis: zo onder de indruk dat je je geen houding kan geven. Dat beschrijft wel hoe ik terugkijk op mijn eerste lustrum. Sterker nog; hoe ik terugkijk op het centennium in 2011. Wat een jaar om lid te worden, we vielen met onze neus in de boter. Van Generations, tot een gala in Wenen, mijn studentenleven had bijna niet beter kunnen beginnen. Komende jaar staat het 22e Lustrum alweer voor de deur. Het thema: ‘Ondersteboven’. Het wordt dan ook een jaar waar ik, als reünist, erg naar uitkijk.

Om even terug te komen op het begin van, mijn studententijd; velen heb ik hier leren kennen en zijn nog steeds in mijn leven. Daar ben ik heel dankbaar voor. Vooruit kijkend naar deze Reünisten Vivos die hier voor u ligt, is er één iemand die dit heel treffend beschrijft; Hans Le Grand zegt: “Unitas heeft een positieve waardering op de diversiteit; koester de verschillen.” Ik heb mij altijd welkom gevoeld op de kroeg en ben ook blij dat ieder ander ook welkom is. Is dit ook niet iets waar we naar moeten streven in het leven? Is dit niet iets waar juist momenteel de grootste problemen vandaan komen? Focussen op de verschillen? Wat maakt mij beter dan een ander die toevallig uit een ander land komt? Of iets anders gelooft? Of er anders uitziet? Precies. Niets. We moeten op zoek naar wat ons bij elkaar brengt, zeker in deze tijd van Corona. Op zoek naar binding. De weg om daar

te komen, bewandelen we nu, maar lijkt nog een lange te zijn. Wellicht dat een studentenvereniging als Unitas SR daar aan kan bij dragen? Maar daarvoor moet ik u toch echt verwijzen naar de uiteenzetting ‘Verbinding Verbroken’ van Barend Last.

En wie weet vinden we komend jaar wel nieuwe binding. Kunnen we de ellende van corona snel achter ons laten en dankbaar zijn aan allen om ons heen. Hopelijk tot snel, dat we dan kunnen proosten op een nieuw jaar, een nieuw lustrum en een nieuwe tijd, waar we de verbinding beetje bij beetje terug hebben gevonden.

Milène

Colofon

De Reünisten Vivos Voco is een uitgave in opdracht van Lungit Iunctos en Unitas S.R.
Editie 15, januari 2021.

Voorzijde: foto van rector Marc Buijsrogge, rector U.S.R. 1994-1995

Advertenties: info: vivosvoco@iungitiunctos.nl

Redactie: Milène Biegstraaten, Barend Last, Wim Merlijn, Pim Walenkamp (hoofdred.)

Vormgeving: Pre Press Buro Booi, Wapenveld

Productie: Regalis, Zeist

Inhoud

- 02 Van de Redactie
- 04 Voorwoord Senaat
- 05 Van de voorzitter; penningmeester
- 06 Tussen virusvrees en verwachting
- 07 Ondertussen op de vereniging
- 08 Interview met Hans le Grand
- 12 In Memoriam Siebe Baarda
- 13 In Memoriam Marc Buijsrogge
- 14 In Memoriam Arthur Doctors van Leeuwen
- 15 Landelijke campagne LKvV
- 17 Lustrum Stukken en Schijven
- 19 Lustrum U.S.B.C.
- 21 Verbinding verbroken
- 23 Officiële archivaris aangesteld
- 24 Unitas medley door Wim Merlijn
- 25 Wapendragers
- 26 Wendy Rundberg, Rector Senatus 1991/92

AGENDA

15 januari 2021

Aftrap lustrumjaar

Vrijdagavond eind maart/
april

ALV lungit iunctos

Za. 29 mei

Nestorenlunch: alle oud-leden, zestig-plussers zijn van harte welkom, zeker in dit lustrumjaar. Aanmelding, meer info: Marc Wortmann, penningmeester@iungitiunctos.nl

Eind juni/ begin juli

HZB-autorally, alle (oud)leden zijn welkom. Aanmelding, meer info: seniorenconvent@gmail.com

12 juli

Lustrumzomerweek

September 2021

RVV 16 met nadere informatie

November 2021

Lustrummaand Unitas S.R., o.a. lustrumstuk, reünistendag

Vanwege corona zijn alle data onder voorbehoud. Voor het laatste nieuws: zie <http://www.iungitiunctos.nl/>

Voorwoord namens de Senaat

Waarde lezer,

Op het moment van schrijven is ons Symposium helaas gesloten. Waar onze vereniging al bijna 110 jaar een constante thuishaven is geweest in het tumult van het studentenleven, heeft deze pandemie nu al voor de tweede keer ervoor gezorgd dat ons geliefde Symposium zijn deuren moest sluiten. Het studentenleven normaal gekleurd door alle vrijheid wordt nu vooral gekenmerkt door onzekerheid. Een ding is al wel zeker; het verenigingsjaar 2020-2021 wordt een jaar dat niet snel vergeten zal worden... Ondanks de concessies die gedaan moeten worden door COVID-19 komt nu meer dan ooit de verbondenheid en de betrokkenheid van onze leden naar boven. Alle activiteiten moeten een andere invulling krijgen en alle leden zetten zich met volle overtuiging in om het beste van de situatie te maken. Waar de activiteiten nu online en thuis plaatsvinden versterkt dit alleen maar de drang om op de kroeg het glas weer met elkaar te kunnen heffen, om als vanouds te kunnen genieten van alles wat deze vereniging te bieden heeft.

Het jaar 2020-2021 staat niet in het teken van limitatie maar juist van mogelijkheden. Dit jaar zal niet gefocust worden op wat niet mogelijk is maar juist op hetgeen wat wel kan. Hoewel ons leven op zijn kop staat betekent dat niet dat we er alsnog het beste van kunnen maken. Zo kunnen we ons dit jaar verheugen op het 22e lustrum van Unitas S.R. Met het thema ONDERSTEBOVEN vat de lustrumcommissie passend de huidige situatie samen. Het jaar 2021 zal gekenmerkt worden door het spektakel van het lustrum en hopelijk ook door de versterkte euforie van het terugkeren naar het normale leven.

Dan rest mij nog u veel plezier te wensen bij het lezen van deze editie van de reünisten Vivos Voco. Hopende u weer op ons Symposium te mogen ontvangen wanneer dit weer mogelijk is en met u het glas te mogen heffen, sluit ik,

Met Juichende en Jubelende groet,

Jelle Paulus

Rector Senatus 2020-2021

Voorwoord

Voorzitter lungit lunctos

Beste oudleden van Unitas S.R.,

We zijn blij dat we in dit bijzondere jaar weer een Reünisten Vivos Voco kunnen uitbrengen. De meeste activiteiten zijn in het jaar 2020 niet doorgegaan door de corona crisis, zo heeft ook lungit lunctos geen ledenvergadering, borrels of andere bijeenkomsten kunnen houden. Met deze publicatie hopen we u toch weer bij te kunnen praten.

Het afgelopen jaar is voor de vereniging en de Senaat een grote uitdaging geweest. De sociëteit is een hele tijd dicht geweest en daarna weer open gegaan maar met strikte regels. De Utrechtse Introductietijd en het novitiaat konden niet op de normale manier plaatsvinden. Toch heeft de vereniging een groot aantal nieuwe leden mogen verwelkomen. Juist in deze tijd waarin persoonlijk contact een schaars goed is geworden blijken verenigingen als U.S.R. een meerwaarde te hebben.

lungit lunctos heeft geprobeerd de Senaat het afgelopen jaar morele steun te geven bij zijn moeilijke taak en daar gaan we zeker mee door in 2021.

Ik hoop dat tegen de tijd dat u dit leest een bezoek aan Sociëteit Symposion weer mogelijk is. We hebben het jaar voor de boeg dat Unitas haar 110-jarig bestaan mag vieren. Dat zal ditmaal veel creativiteit en improvisatie talent vergen. Als oud-leden willen we deze mijlpaal van harte ondersteunen en meevieren, zoveel als mogelijk is. U hoort te zijner tijd welke activiteiten er specifiek voor oud-leden worden georganiseerd. We gaan er een mooi jaar van maken!

Hartelijke groet,

Sandra Hendricks

Van de penningmeester

2020 is een merkwaardig jaar geweest met bijna geen activiteiten van lungit lunctos. Daardoor hebben we ook minder uitgegeven dan in een normaal jaar. Omdat velen van u contributie hebben betaald (waarvoor zeer veel dank!) is er voldoende geld in kas voor een mooi lustrumjaar 2021 van USR als corona dat tenminste mogelijk maakt. Laten we hopen dat dat zo is en dat we kunnen uitzien naar een groot aantal activiteiten voor de reünisten! We zijn er al zeker van en hebben ook budget voor een tweede editie van deze Reünisten Vivos Voco in het lustrumjaar, zoals intussen traditie is geworden. Deze zal na de zomer verschijnen.

Wilt u nooit meer herinnerd worden aan de contributie van lungit? Dat kan eenvoudig door het afgeven van een machtiging, dan wordt deze eenmaal per jaar van uw rekening afgeschreven. Zie hiervoor het formulier op www.lungitunctos.nl. U vindt daar ook de laatste informatie over het lustrum en andere activiteiten.

Marc Wortmann, penningmeester lungit lunctos

Tussen virusvrees en verwachting

Leeft de wereld in 2020. Contacten werden digitaal, fysieke ontmoetingen spaarzaam en activiteiten zeldzaam. Unitas SR en Lungit Iunctos vormen hierop geen uitzonderingen. We mochten dit jaar als reünistenvereniging geen grote evenementen steunen, organiseren of bijwonen zoals de onthulling van het oorlogsmonument op de sociëteit in november 2018, de geslaagde lezing van prof. dr. Hans Clevers in februari 2019 of de HZB-autorally in september 2019. Eveneens konden in 2020 de nestorenlunch, de ALV en de wijnproefavond geen doorgang vinden.

Vanaf medio maart was ook Lungit in lockdown; geen aanwezigheid meer bij borrels, recepties, cortèges, de installatie van nieuwe leden etc. Toch valt dit gemis onder de categorie klein ongemak in vergelijking met hetgeen de USR-leden veelal moeten ontberen; Symposion en elkaars gezelschap. Zeker de eerstejaars zijn terecht gekomen in een surrealistische studententijd. Een tijd waarin nieuwe studenten zich meer dan ooit realiseren wat de waarde is van een studentenvereniging voor het opbouwen van vriendschappen in een wereld die contacten nu noodgedwongen schuwt. Nog nooit meldden zich landelijk zoveel nieuwe studenten bij studentengezelligheidsverenigingen. Ook USR kreeg veel meer aanmeldingen, dan dat er plaatsen waren. Dit geeft hoop voor de toekomst.

Ook Lungit denkt aan deze toekomst. Zo willen we met de Senaat meewerken aan een nieuw digitaal CRM-systeem voor USR en Lungit opdat de ledenadministratie beter kan worden beheerd en mailings aan oud-leden efficiënter kunnen worden georganiseerd. Ook een update van onze website staat op het verlanglijstje door deze als zelfstandige eenheid te integreren onder de USR-site. Verder willen met de Senaat in de nieuwe Reünistencommissie meewerken aan het organiseren van activiteiten voor oud-leden.

Plannen genoeg. We zoeken nieuwe bestuursleden van de jongere jaren om deze plannen verder gestalte te geven. Heeft u ideeën om het oud-ledenbeleid verder op te stoten in de vaart van USR? Schroom niet en neem vrijblijvend contact met ons op.

lungit blijft zich inzetten voor de verticale binding tussen leden en oud-leden. Studenten moeten erop kunnen vertrouwen dat het lidmaatschap van USR niet van korte duur hoeft te zijn, maar dat ze ook na hun studietijd welkom zijn in de USR-familie. Een familie die tradities en waarden graag doorgeeft aan jongere generaties. De nacht van vrees, ziekte en eenzaamheid loopt ten einde. We leven nu letterlijk in de adventstijd en verwachten de komst (adventus) van het nieuwe licht, van een nieuw begin. Lungit Iunctos wil een bescheiden doch actieve rol hierin spelen voor Unitas SR. Ook u kunt hieraan als oud-lid bijdragen. Graag zien we u in het nieuwe jaar terug op de sociëteit, in goede gezondheid en zonder de huidige beperkingen en afstand. Het ga u goed in de tussentijd.

Met vriendelijke groet,

Eric Wolthuis
Secretaris lungit Iunctos

‘Ondertussen op de vereniging’

Waarde lezer,

Het zal u niet ontgaan zijn dat ook ons geliefd Unitas heeft geleden onder het coronavirus. De UIT zoals die normaalgesproken groots wordt gevierd op ons Lucasbolwerk kon helaas alleen online een doorgang vinden. Ook de geliefde rondleidingen moesten helaas online plaatsvinden. De PR 2019/2020 en de ICI 2020 hebben ongelofelijk goed ingespeeld op de digitale UIT. Er zijn verscheidene onlineactiviteiten georganiseerd, een livestream met verschillende artiesten en een colлетour met onder andere als gasten Feike Sijbesma, Menno Bentveld en Morgan Friesen.

Het Novitiaat zou daarentegen wel een doorgang kunnen vinden, dit wel onder de strikte voorwaarden die waren afgesproken met de relevante instanties. De Novitiaatscommissie had hiervoor alles uit de kast gehaald om te zorgen dat het Novitiaat in aangepaste vorm door mocht gaan, waar het zo belangrijk is voor de nieuwe lichter om dit te hebben meegemaakt. Helaas kregen we enkele dagen van tevoren het bericht dat het hele Novitiaat niet meer door mocht gaan.

Desondanks hebben we in geen jaren zoveel inschrijvingen gehad. Zoveel dat er een ledenstop aan te pas moest komen, omdat er een maximaal aantal mensen in ons pand zou passen rekening houdend met de coronamaatregelen. We hebben 240 eerstejaars kunnen toelaten, die verdeeld over drie dagen; de dinsdag, woensdag en donderdag, hun integratieperiode zouden doorlopen. Bij deze integratieperiode hoorde ook de lessen van de NC. De nieuwe lichter leerden over de mores en tradities, de etiketten en de groeperingen binnen Unitas S.R. De lessen werden afgesloten met een test die moest worden gemaakt terwijl het wekbandje van de NC door de Eetzaal schalmde. Er waren enkelingen die de test niet hadden gehaald, waarna zij zich moesten verantwoorden voor de Senaat in de Senaatszaal. Naast de lessen van de Novitiaatscommissie bestaat de integratieperiode natuurlijk uit integreren. Hiervoor heeft de Eerstejaarscommissie met veel inzet een draaiboek gemaakt waarin de eerstejaars elkaar beter hebben leren kennen én de groeperingen die onze vereniging rijk is.

Uiteindelijk kan ik u met trots mededelen dat onze vereniging in geen jaren zo'n groot aantal eerstejaars heeft gehad. Inmiddels zijn zij (online) geïnaugureerd en ondanks de alternatieve integratieperiode dan ook echt lid van onze mooie vereniging. De ceremonie en het inauguratiediner zal later dit verenigingsjaar plaatsvinden zodra dit weer mogelijk is met betrekking tot de maatregelen. Bij deze wil ik namens den Senaat de ICI 2020, NC 'Fundament' en Eerstejaarscommissie 'Ecstase' nogmaals bedanken voor hun tomeloze inzet. Zonder hen hadden wij nooit zo'n grote, mooie groep eerstejaars aan onze vereniging toe kunnen voegen.

Op het moment van schrijven is Symposium helaas gesloten. Desondanks wordt de Dies zoals elk jaar gevierd. De DiesCommissie heeft erg hard gewerkt om te zorgen dat de leden coronaproof de verjaardag van onze vereniging kunnen vieren. Zo zijn er in samenwerking met verschillende bedrijven meerdere pakketten samengesteld, zoals een cocktailbox en een bierpakket, welke bij leden thuis zijn gebracht tijdens clubeten in kleine groepjes. Ook heeft de DiesCommissie een alternatief bedacht op het gala, namelijk het huisgala. Samen met hun huis (lid en niet-lid) kregen leden de kans om zich net als bij een normaal gala in een rokkostuum en galajurken te hijsen. Om zo toch nog te kunnen genieten van een diner en gala, al is het in de eigen (huis)kamer. Als laatste is er door twee van onze leden met behulp van de Dies een geweldige livestream in elkaar gezet, waarop verscheidene artiesten te horen zijn. Deze livestream is gemaakt in de Eetzaal op de laatste dag van de Diesweken. De livestream was voor leden en externen te beluisteren.

Wij zijn erg bij en trots dat ondanks de maatregelen de Dies op aangepaste manier door heeft kunnen gaan. Wij zijn de DiesCommissie 'Masquerade' dan ook erg dankbaar voor hun inzet.

Wij hopen dat wij in het jaar 2021 onze leden en natuurlijk oud-leden en reünisten weer kunnen ontvangen in ons Symposium. Tot die tijd houden wij de moed erin, met de wetenschap dat het weer beter zal worden.

Met Juichende en Jubelende groet,

Ruth Kruijer

Ab actis Senatus 2020-2021

Het enige Unitas S.R.-lid dat ook Unitariër is:

Hans le Grand, bijna dubbel doctor, geleefde diversiteit

Geboren 26 september 1966 in Hengelo. Zijn voorouders kwamen 1770 naar Nederland vanwege hun geloof. Hij komt uit een intellectuele familie met veel predikanten: “Gronings en chronisch intellectueel.” Zijn vader was docent wiskunde aan de Universiteit Twente. Zijn grootmoeder studeerde fysica en promoveerde in 1923. Een van zijn dominee-voorvaderen schreef 150 jaar geleden een boek over vrijzinnigheid, vooruitgangdenken en wetenschap. Je zou bijna aannemen dat Hans le Grand erfelijk belast is.

Na het gymnasium ging hij in augustus 1984 naar Utrecht en werd lid van Unitas. Waarom U.S.R.? “Pas op dat je geen nerd wordt. Ik ben lid geworden om me bloot te stellen aan de grote buitenwereld.” Zijn vader (corpslid) was nogal teleurgesteld dat zoonlief Hans voor Unitas koos. Hans was altijd al kritisch en zelfdenkend.

Direct na zijn aankomst, najaar 1984, richtte Hans het Unitas Kerker genootschap (UKG) op. Deze rollenspelvereniging bleef lang actief, o.a. dungeons en dragons. College van ouwe drammers en hamsters In 1984 werd hij lid van Stukken & Schijven - S&S, opgericht in okt. 1910 – dus nu 110 jaar oud – en kwam daar levensgenieter, latere advocaat Pieter Joost Schaap tegen; “De mens is niet geschikt om te sporten. Het beste bewijs is dat je er moe van wordt.” Oud-S&S-bestuursleden werden toegelaten tot het illustere college van drammers en hamsters, “een persiflage op de rest van U.S.R.” In diverse novitiaten timmerde hij aan de weg. Zo meldden zich in één novitiaat twintig jonge belangstellenden. “Samen met Maarten Kronenburg heb ik S&S weer nieuw leven ingeblazen en omgebouwd van suffige schaakclub naar vitale spelletjesclub.”

Geadopteerd

Het schaakteam van U.S.R. nam deel aan serieuze competitie met burgers. Toen schaker Maikel Peppelenbosch - j.v.a. U.S.R. 1985, nu bekend medisch bioloog en hoogleraar - onverwacht afwezig was, maar al wel officieel aangemeld, trok Hans Cynthia Veira, een kleurrijke, goedlachse Surinaamse dame, van de kruk om Maikel te vervangen onder de naam “Michelle Peppelenbosch.” Cynthia/ Michelle speelde

Paspoort

Naam: Hans le Grand

Geboortedatum: 26 september 1966

Burgelijke staat: gescheiden, 3 kinderen, Soest

1984: gym Hengelose Schoolvereniging

1984: j.v.a. Unitas S.R.

1990: drs. natuurkunde

1994: dr. natuurkunde

1996-1997: postdoc in Californië

1998: drs. theologie

2002: gewijd als Unitarisch predikant, Amsterdam

“Het enige Unitas S.R.-
lid dat ook Unitariër is.
De Unitarian Church,
daar kwam ik echt thuis.
Overeenkomst tussen
Unitariërs en Unitassers:
beide hebben een
positieve waardering
voor diversiteit.”

prima en verloor net. Exact een jaar later speelde S&S tegen exact dezelfde club; nu was de blanke Maikel Peppelenbosch wel aanwezig, sterker hij speelde tegen dezelfde man als Cynthia/Michelle; nog sterker: die tegenstander herinnerde zich Michelle Peppelenbosch nog. Hoe zou Maikel zich eruit redden? “Ja, dat is mijn zus.” “Dan is zij zeker geadopteerd,” antwoordde de brave burger. “Nee, hoor, ik ben geadopteerd,” verweerde Maikel zich, die de beduusde burger zo uit het veld had geslagen dat hij hem ook van het bord verjoeg.

Diversiteit

Bij S&S waren verschillende soorten mensen welkom. Zo was daar Herbert Zondag, een wat zonderling type, lang haar, grote baard. Hij is nu hoogleraar natuurkunde, gespecialiseerd in alternatieve energie. Hans schreef vervolgens in de Vivos Voco een artikel: “Weg met de sik van Herbert-commissie.” Hij nam de clubjescultuur op de hak en bepleitte diversiteit. Daar bestond wel wat weerstand tegen.

Luis in de pels

Vijf jaar lang, 20 edities, verscheen het bijzondere blad “Kronkels”, officieel orgaan van S&S. Hij leverde hier regelmatig bijdragen aan. Zo schreef hij dat hij trots was op de eerste gekozen vrouwelijke rector, Mariëtte Oostwegel. Tevens was hij tegen de grote, grijze massa, de los-vast-methode bij andere studentenverenigingen. Ook bepleitte hij meer binding en verantwoordelijkheid – liever een gezond spanningsveld met verschillende soorten mensen die allemaal op hun eigen manier cachet en smaak geven aan het grotere geheel. Hans is graag “luis in de pels, the king of the underdogs – een rol die mij goed ligt.”

Oma Hans

Vijf jaar lang was Hans bestuurlijk actief voor de Offset, voornamelijk als penningmeester. Unitas S.R. was (tot in de jaren '90) een van de weinige

studentenverenigingen met een eigen drukkerij. Leren drukken is echt een vak apart. Je stond dan lange tijd alleen te werken – een hele aparte cultuur. De drukkers werden na hun afzwaaien “opa”, een eretitel, een soort honorair van de Offset. Aangezien Hans zich jaren lang primair bestuurlijk had ingezet, werd Hans benoemd tot “oma”. Veelzeggend dat hij deze titel met humor en waardering draagt.

Zo'n zes jaar woonde Hans op Symposion – veel klussen in de zomer. “Ik was de informele leider van

een grote groep nerdachtige types, veel al te vinden bij S&S, USBC, FW, biljartclub, Offset; mensen te binden aan U.S.R.” U.S.R. kende al jaren het pijprokersgilde. In 1985 richtte Hans – tekenend voor zijn luis in de pels-attitude – het pijpenbrekerscollege op; dit verbrandde chipzakjes, genietend van het heerlijke aroma dat aldus door de Hijweege verspreid werd.

Hans was voorzitter van de eettafelcommissie, soort voorloper van Groupe

Michelin, ons culinaire hoogstandje. In de jaren '80 was er nog een betaalde kok, Matthieu. Toen kwamen er ook nog veel leden en externen (tot '96) eten op Symposion. Hans maakte er een commissie met cachet van. Hij hechtte waarde aan hygiëne en veilige werkomstandigheden. Hij werd er niet blij van dat de sproeier met heet water om af te wassen, lekte. Dat was pijnlijk voor de vrijwilligers en eerstejaars. Pas na lang aarzelen stemde het SB in (1987) met een nieuwe sproeier. Dat hebben Hans en zijn bestuur gevierd met een receptie voor de sproeier en een jaar later met een dies.

Hij organiseerde met Otto van Schravendijk voor USBC geslaagde activiteiten: met zes tafels bridgen in de Hijweege: pontificaal en enigszins tegendraads. Na USR bleef Hans nog jaren bridgen. Durf en humor toonde

“Misschien ben ik iemand met veel talenten, maar die ombouwen in een concrete carrière, daar ontbrak het nog wel eens aan. Dat heeft me bescheidenheid geleerd.”

Hans opnieuw toen hij een zebra-pad van behangpapier voor Symposium aanlegde – brave burgers in auto's stopten - en de Senaatsdeur dichtmetselde tijdens het leegdrinken ('89). Hans was altijd kritisch, humoristisch en aanwezig. Eind jaren '80 gevraagd voor HZB – een grote eer.

Novitiat 1988 was bits: novieten waren voor de Senaatszaal aan het wachten ver in de nacht. Hans zag de vermoeide, sippe gezichten van die arme novietjes. Hij toonde oprechte belangstelling voor Heleen, een arme noviet die het zwaar had en probeerde haar te inspireren en moreel te ondersteunen. In 2007 tijdens internetdaten kwam hij haar opnieuw tegen – hij was het vergeten, maar zij kon zich zijn warme woorden nog goed herinneren.

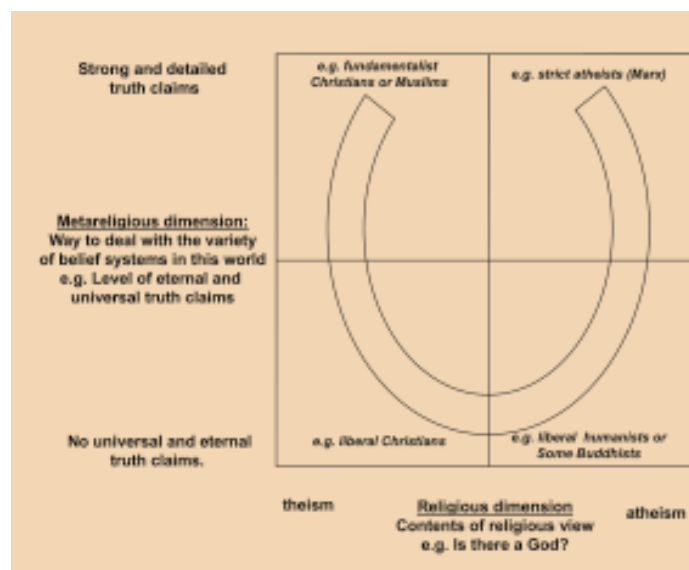
Promotie natuurkunde

In 1990 studeerde hij af als natuurkundige op halfgeleiderstructuren in vaste stof. Vier jaar later promoveerde hij op de toepassing van supergeleidende structuren als detectoren van röntgenstraling in astronomische satellieten. Laatste stelling van zijn eerste proefschrift: "Slecht weer is een relatief begrip. Als het hier regent, wordt het boven steeds droger." Sinds 1990 studeerde hij naast zijn eerste promotiewerk ook theologie. Hij is nu bezig zijn tweede dissertatie af te ronden. Onderwerp: een systematische theologie voor de religieuze zoeker. Klaar staan: waar ben jij met je zoektocht. Plek creëren voor zoektocht van de mens, vooral de religieuze zoeker. Wat geloven vrijzinnigen? Waarom geloven zij dat? Hoe kun je dat op eigentijdse vorm geven? Hij tracht dit objectief & systematisch in modellen te benoemen. Wat betekent dat voor spirituele groei?

Le Grand heeft een model ontwikkeld om op een coherente manier religieuze zoekers in beeld te brengen. Hij noemt dit het hoefijzer-model; het legt uit waarom het zo lastig is voor vrijzinnigen om hun geloof te beschrijven. Het is geen specifieke geloofsinhoud, maar een specifieke manier van omgaan met de diversiteit van religies in de wereld, namelijk het afzien van waarheidsclaims. Hans wordt hierin begeleid door begeleiders uit Nederland, Frankrijk en Amerika. "Dit is geen parochiaal projectje".

Knielstoel

Als post doc werkte hij aan de Universiteit van Californië. Daar kwam hij in aanraking met de Unitarian Church, een uiterst progressieve club van

Het religieuze hoefijzer. U ziet de geloofsinhoud op de horizontale, x-as resp. op de verticale, y-as interreligieuze theologie: hoe om te gaan met diversiteit van religies.

heel veel verschillende gelovigen, waar tolerantie en vooruitstrevendheid voorop staan, "daar kwam ik echt thuis". In 2001 werd hij als predikant erkend door de Engelse Unitarian Church, in 2002 werd hij gewijd in Amsterdam. Normaal knielt dan de kersverse dominee met zijn rug naar de mensen en zijn gezicht naar God, altaar en predikant die je wijdt. Hans draaide de knielstoel 180 graden, omdat hij wilde knielen voor de bezoekers en zinzoekers.

In Nederland werkte hij een tijd als Remonstrants predikant: "Veel Nederlandse vrijzinnigen blijven hangen in een ouderwets modernistisch kerkbeeld. Wij leven in een post-post-moderne tijd, waar de zoektocht van de mens naar waarheid en betekenis centraal zou moeten staan in plaats van God of de bijbel."

Unitariërs

Verreweg de meeste christelijke kerken onderwijzen dat er één god is in drie gedaantes: god de vader, de zoon en de heilige geest: de triniteit. Unitariërs (4e eeuw) wijzen dat af; zij geloven in één god met Jezus als profeet. Unitariërs in de moderne tijd zijn radicaal vrijzinnig. "Je kunt zelfs inspiratie halen uit het marxisme." Unitariërs geloven in een global village: we kunnen ons niet veroorloven om ons terug te trekken. Om te kunnen samenleven met anderen moeten we hen echt begrijpen. Het heil is er voor iedereen, er is ruimte voor alle tradities.

Zeventig wetenschappelijke publicaties

Naast zijn studie en werk als bèta (fysicus) is hij actief als theoloog (alpha). Ook werkte hij als econoom (gamma), onder andere voor Boston Consulting Group en a.s.r. . Hans verrichtte ook economisch onderzoek. De combinatie met ethische aspecten vond hij daarbij het interessantst. Hoe verhoudt de maatschappelijke waardencreatie van een microfinancieringsbank zich ten opzichte van de aandeelhouderswaardcreatie? Zo verrichtte hij onderzoek voor de Postcodeloterij: hoe verhoog je de impact van het allocatiebeleid van goede doelen?

Hans is dus op drie gebieden specialist, maar geen holist. In 2017 stopte Hans met zijn economische werkzaamheden. Mantelzorg en theologie staan nu centraal. Hans schreef zo'n zeventig wetenschappelijke publicaties in drie verschillende gebieden: natuurkunde, theologie en economie. Ook hield hij honderden lezingen. Hans is het enige U.S.R.-(oud)-lid dat ook Unitariër is. "Grootste overeenkomst tussen Unitariërs en Unitassers: beide een positieve waardering hebben voor diversiteit: koester de verschillen."

Historisch, theologisch hoekje

Unitas S.R. telde tot 1960 zo'n tien procent theologiestudenten. Vele theologen waren betrokken bij de oprichting van Forsete Wara (1879), het Bond (1884), de U.S.B. (1895) en Unitas S.R. (1911). Veel theologen zaten in Senaat, SB, ook als rector en praeses. Meerdere Tweede Kamerleden, zoals Egbert Beumer, Jo Severijn, later zelfs Rector Magnificus, waren (oud)-lid van Unitas S.R. Invloedrijke theologen als Miskotte waren USR-lid. Acht oorlogsslachtoffers studeerden theologie en waren Unitaslid. Zonder theologie-studenten zag USR er heel anders uit. De helft van de leden (voor 1970) studeerde geneeskunde. Vanaf de jaren '60 nam het aantal theologiestudenten drastisch af in Nederland. Van de Gideonsbende die daarna godgeleerdheid studeerde, werd bijna niemand in de jaren '80 nog USR-lid. Wybren de Jong (1988), ook natuurkundige, is waarschijnlijk vooralsnog het laatste USR-lid die theologie studeerde; hij werkt nu als predikant in Friesland. (PW)

IN MEMORIAM

Siebe Baarda (1938-2020)

In 1957 doorliep Siebe het novitiat van Unitas. Halverwege werd hij echter geveld door de A-griep (voorloper van het huidige coronavirus), wat hem alsnog op een novitiat kwam te staan. Je kon hem tegenkomen bij de HZB, maar ook als voorganger bij een oecumenische viering in het novitiat of als spreker bij het etiquettepraatje. Mede dankzij zijn rijbewijs was Siebe 'geestelijk verzorger' van het SB en reed hij hen naar menig werkbezoek. Hij gaf de leden van Unitas het advies: "Ga onderling het gesprek aan, ook op levensbeschouwelijk gebied." Vanaf zijn eerste kerkbezoek op vijfjarige leeftijd met zijn grootvader op de kansel was het voor hem duidelijk dat ook hij predikant zou worden – 'gematigd orthodox.' Op het gymnasium in Hilversum wist zijn leraar klassieke talen en filosoof Fraenkel hem te winnen voor Hegel, ook als invalshoek voor het geloof: je moet je geloof persoonlijk proberen te beredeneren, niet klakkeloos op gezag aanvaarden. In christelijke politiek zag hij geen heil. Zijn eerste standplaats was Well Ammerzoden in de West-Bommelerwaard: een gemeente weliswaar zwaar in de leer, maar allesbehalve zwaar op de hand en dus geknipt voor hem. Met de standplaats Nunspeet kwam hij weer vaker op Symposion. Daarna stond hij nog 17 jaar in Capelle aan den IJssel en Wateringen. Na zijn emeritaat assisteerde hij in het ouderenpastoraat en bij rouwdiensten. Hij overleed 13 juni 2020, 81 jaar oud, in Rotterdam. Zijn nabestaanden en gemeente noemden hem primair 'een blijmoedig predikant.' Behalve een markant figuur is ook een van de laatste theologen op Symposion van ons heengegaan. (WM)

IN MEMORIAM

Marc Buijsrogge (1972 - 2020)

Marc Buijsrogge kwam in 1991 aan op Unitas, samen met zijn schoolvriend Wouter van Essenberg. Omdat hij op de voorlaatste dag van het A-novitiaat acute reuma als gevolg van een zware keelontsteking kreeg en moest uitvallen liep hij het volledige Na-novitiaat door. Marc kwam terecht in jaarclub Omertà en werd lid van Bachchus. Via Bachchus, in 1992 tijdens de zangles, leerde hij zijn grote liefde Dorien Verloop kennen.

In 1993 zat Marc in de Novitiaatscommissie en in 1994 werd hij Rector van de Senaat in hetzelfde jaar dat zijn vriend Wouter Praeses van het Sociëteitsbestuur werd. Tijdens zijn Senaatsjaar maakte Marc zich sterk voor Stichting het Bolwerk. De stichting was opgericht om als studiefonds te fungeren voor leden die een bestuursfunctie wilden doen. Dat was toentertijd nodig door de steeds kortere studietijd die beschikbaar was en waardoor het lastiger werd leden te vinden om een jaar lang een bestuursfunctie te doen.

Marc was binnen de Senaat de verbindende kracht. Dat was hij ook naar buiten toe, warm en geïnteresseerd in anderen. Hij vond het prachtig om bij een mens onder motorkap te kijken. Hij had een bijzonder gevoel voor humor, had behoefte aan authenticiteit, reflectie en een kritisch maar ook positief geluid.

Marc studeerde cum laude in Geneeskunde af. Hij promoveerde en specialiseerde zich tot cardiothoracaal chirurg. Precies wat hij van jongs af aan wilde. Hij werkte op het UMCU, als chirurg en als opleider. Hij gaf zijn kennis graag door. Marc vond dat hij het mooiste vak van de wereld had. Andere mensen helpen en genezen. Hij was dankbaar dat hij dat werk mocht doen, ook al was het zwaar. Altijd werken wanneer anderen vrij zijn.

Marc & zijn Senaat

Wielrennen was een grote passie, met een aantal clubgenoten reed hij graag mooie tochten, maar de laatste jaren had hij daar weinig tijd meer voor. De vrije tijd die hij over had, was voor zijn gezin. Hij was gek op zijn meiden, Anne en Lieve. Samen met het gezin maakte Marc graag mooie reizen, zoals in 2019 naar Tanzania. Marc en Dorien wilden de kinderen laten zien dat de wereld mooi is en dat we zuinig moeten zijn op alles wat kwetsbaar is. Graag hadden ze de kinderen nog meer van de wereld laten zien.

Marc overleed op 29 januari 2020 aan een hartstilstand, thuis en onverwacht. Hij was vier dagen daarvoor 48 jaar geworden.

Benjamin Kolff en Dorien Verloop

IN MEMORIAM

Arthur Docters van Leeuwen

(1945 - 2020)

Arthur Docters van Leeuwen, geboren 8 mei 1945 in Den Haag, overleed 14 augustus 2020 aldaar. In 1963 ging hij rechten studeren in Utrecht en werd bewust lid van Unitas S.R., “al dat geschreeuw op USC lag me niet zo, geef mij maar normale mensen die zichzelf niet al te serieus nemen”, zo zei hij mij in 2009 en 2010 toen ik hem interviewde. “Op Unitas behield men zijn waardigheid en volwassenheid. In het eerste jaar werd aan jongens en natuurlijk ook aan de meisjes – die hebben dat ook nodig – beschaving bijgebracht.”

Kritische humor

Arthur zat in de redactie van de onvergetelijke Vivos Voco, was praeses van debatingclub Forsete Wara en van het cabaretgezelschap, “joindre l’utile à l’agréable”, lachte hij erudiet. Hij rekende zich tot “de protagonisten, de kritische leden.” De literaire traditie van ons geliefd Unitas sprak hem aan: Leo Vroman, Anton Koolhaas, Albert Alberts, Max de Jong en later Peter Buwalda. Docters: “In mijn jeugd heb ik serieus overwogen om schrijver te worden.” Hij oefende zijn pen als schrijver en dichter in de Vivos. Toen ik hem sprak, citeerde hij bevlogen uit zijn hoofd pakkende citaten van de filosofische Hermans, de romantisch-ironische Reve, de mystieke Hadewijch en de eloquente Vestdijk. In 2011 publiceerde hij sprookjes en in 2013 gedichten.

Studeren was zijn levenshouding, niet vreemd dat hij al jaren aan het promoveren was, op institutionalisering van overheidsorganisaties. Tekenend dat hij over mijn proefschrift-onderzoek, middeleeuwse geschiedenis, zei: “daar heb ik weinig verstand van, maar heb je daar aan gedacht ... en dat gelezen, ... kritisch gekeken naar ...?”

Intellectuele straatvechter

Tijdens een cortège liep hij drie maal mee, nl. als praeses Vivos, Forsete resp. cabaretgezelschap, telkens een van de drie gezelschappen met vaandel, lint vertegenwoordigend. ‘De Senaat kwam in vol ornaat bij mij thuis langs en riep mij streng tot de orde: ik had me niet aan de regels gehouden en ik had hen belachelijk gemaakt.’ Docters: ‘Opeens realiseerde ik mij dat er mensen waren die deze poppenkast serieus namen. Ik werd obscuur.... En dan te bedenken dat Jaap Pop me nog had gevraagd of ik hem als rector wilde opvolgen.’ Hij noemde zichzelf ‘creatief, een intellectuele straatvechter.’

Een waar Unitas-lid

Met zijn gemengde jaarclub heeft hij altijd hecht contact gehouden. Hij was o.a. hoofd van de Binnenlandse veiligheidsdienst (BVD), voorzitter van de procureurs-generaal, tevens voorzitter van Autoriteit Financiële Markten (AFM). Wij mogen dankbaar zijn dat we Arthur gekend hebben: nuchter, onverzettelijk en onafhankelijk denker, met droge humor, vernieuwend, een waar Unitas-lid, waarvoor hulde. (PW)

Landelijke campagne: “De mooiste tijd van ons leven: Daar doen we het voor” gestart bij USR

De mooiste tijd van ons leven

De Landelijke Kamer van Verenigingen (LKvV) is een campagne gestart samen met het Ministerie van Onderwijs en de Verenigingen van Hogescholen en Universiteiten. In deze campagne wordt er gebruik gemaakt van intrinsieke motivaties waarom studenten zich aan de maatregelen moeten houden, dus dat een student denkt “what’s in it for me?”, in plaats van extrinsieke redenen, zoals bijvoorbeeld “we doen het voor de oma van de buurvrouw”. Hoewel het natuurlijk een ontzettend mooi verhaal zou zijn als studenten zich en masse inzetten voor de rest van de maatschappij, denkt men dat dit toch eerder aanslaat. Ook staat de campagne veel dichterbij de student doordat deze vanuit hun vereniging komt. Alle verenigingen willen hun leden natuurlijk de mooiste tijd van hun leven bieden, zoals de studententijd ook wel vaak omschreven wordt, hoe beter de studenten zich aan de maatregelen houden, hoe eerder iedereen weer van deze mooie tijd kan genieten.

Bij de foto: Lancering campagne op Unitas S.R. Onder staan, v.l.n.r. Maurice Limmen (VH), Denise van de Sant (LKvV), Ingrid van Engelshoven (OCW) en Pieter Duisenberg (VSNU).

Een mooie aanleiding om eens te kijken hoe het is met de LKvV, dat bij de meeste studenten en oud-leden niet zo bekend zal zijn, maar de laatste tijd wel regelmatig in het nieuws opduikt als woordvoerder namens de studentengemeenschap en studentenverenigingen. Ik sprak daartoe met Eline Engel, lid van Unitas S.R. en ab Actis van het Dagelijks Bestuur. Disclaimer: ik was zelf heel, heel lang geleden (1980-81) Praeses van het Dagelijks Bestuur van de LKvV.

Kun je kort aangeven wat de LKvV is en hoe die is georganiseerd?

De LKvV is een landelijke koepel van studentenverenigingen. Er zijn 48 verenigingen bij ons aangesloten vanuit alle Universiteitssteden en Den Haag. Een aantal eisen die worden gesteld aan (potentiële) lidverenigingen is dat zij minimaal 150 actieve leden heeft, “gezelligheid” het voornaamste doel is en zij in het bezit moet zijn van een eigen pand. Daarmee

vertegenwoordigen we rond de 45.000 studenten. We hebben een Dagelijks Bestuur van vijf studenten die lid zijn bij één van de lidverenigingen die hier fulltime mee bezig zijn. Doel van de LKvV is het behartigen van de gezamenlijke belangen richting bijvoorbeeld de politiek, het bevorderen van contact en informatie-uitwisseling tussen de verenigingen en de continuïteit van verenigingen te faciliteren. We proberen het studentenklimaat goed te houden en te innoveren en zijn daarbij het eerste contact voor de politiek en media als het om studentenverenigingen gaat.

Iedere stad heeft ook een PKvV, een plaatselijke kamer, bij ons in Utrecht is dat bijvoorbeeld nog steeds de F.U.G. (Federatie Utrechtse Gezelligheidsverenigingen). Landelijk wordt er samengewerkt met het ISO (Interstedelijk Studenten Overleg) en de LSVb (Landelijke Studentenvakbond) voor de hoger onderwijspolitiek. Onze kracht is een duidelijke achterban die we goed kunnen mobiliseren. Zoals maar weer blijkt uit deze corona-campagne.

Hoe doen jullie nu het werk in Corona tijd, ga je nog naar kantoor of is het meeste van huis uit?

We doen nog veel op ons kantoor in Utrecht maar ook heel regelmatig vanuit huis, mede omdat drie van ons al corona hebben gehad. In een gewoon LKvV-jaar heb je ongelooflijk veel borrels maar dat zit er dit jaar natuurlijk niet in. Normaal bestaat zo'n bestuursfunctie uit 60% werk en 40% gezelligheid, maar nu is de verhouding meer 90-10 en de gezelligheid komt voornamelijk uit borrelen met ons vijven zelf.

Als jullie overleg hebben met de Haagse politiek was dat in mijn tijd vooral met het Ministerie van Onderwijs. Is dat nog steeds zo, of ook met andere partijen?

Ja zeker, er is goed contact met OC&W, bijvoorbeeld over corona maatregelen, maar vooral veel contact met individuele Kamerleden van alle partijen over bijvoorbeeld moties of de begroting van het Ministerie. Ook werken we veel samen met het Ministerie van VWS, bijvoorbeeld op het gebied van roken, gehoorschade preventie en (overmatig) alcoholgebruik.

Is de LKvV betrokken bij maatregelen in de studentensteden om corona tegen te gaan?

We worden daar helaas niet bij betrokken, maar toen het besluit kwam om de introductiedagen te laten

vervallen hebben we wel actiegevoerd in de media en naar Hubert Bruls (burgemeester Nijmegen) als vertegenwoordiger van de veiligheidsregio's. We hebben toen gedaan gekregen om wel fysieke bijeenkomsten te mogen organiseren tot 20:00 uur en zonder alcohol. Maar ook dit besluit is zonder overleg met ons genomen.

Kunnen jullie overzien in hoeverre de maatregelen worden nageleefd?

We komen zelf niet in de sociëteiten maar bellen wel regelmatig met alle verenigingen en leren dat veel besturen voor politieagent hebben moeten spelen. En men beseft hoezeer de verenigingen in de gaten worden gehouden. De studenten worden wel coronamoe, het is ook een 180 graden draai van het normale studentenleven, dat juist in het teken staat van nieuwe contacten opdoen, vriendschappen voor het leven sluiten en af en toe een beetje te diep in het glaasje kijken op de vereniging.

Hoe is het voor jouzelf om met deze crisis te werken? Wist je waar je aan begon of was je al eerder aangezocht voor het Dagelijks Bestuur?

Ik ben in april aangezocht, dus in de eerste piek en wist deels waar ik aan begon, natuurlijk hadden we allemaal toch de hoop dat het na de zomer anders zou zijn dan voorheen en ook de volledige sluiting van verenigingen zoals dat nu het geval is, was niet zoals we ons dit jaar hadden voorgesteld. Ik heb er geen spijt van, we werken goed samen en het is een leerzame tijd: een andere manier om je in te zetten voor de verenigingen.

Boompjes, bier en bitterballen...

Een terugblik op een gouden jaar

Menig USBC-er zal deze termen niet onbekend zijn. De lijfspreuk van De Utrechtse Studenten Bridge Club. Kaarten met een biertje tot diep in de nacht. Van troef tot Nel... Veel goede verhalen zijn hieruit voortgekomen. En afgelopen jaar bestond dit gezelschap alweer 85 jaar: reden voor een feestje mét een gouden randje.

Door Milène Biegstraaten

Gouden brug naar het verleden

Al jaren is de USBC al meer dan bridgen. Sterker nog... Bridge staat niet eens meer op de kaart! Als we naar het verleden kijken, is daar toch wel enige verandering geweest... Van origine in 1934 begonnen als Bridgevereniging op Unitas SR, heeft deze subvereniging in 2003 haar heil gezocht in het Klaverjas en later is daar ook Poker aan toegevoegd. Door Klaverjas in competitievorm aan te bieden met halve boompjes is een ideale mix gevonden tussen het sociale borrelen en spelelement. De drie pilaren boompjes, bier en bitterballen zijn nog steeds de sleutel voor mooie kroegavonden. De competitie in huidige vorm is opgezet door de heren Das en Morsink, het voorgestoken slottoernooi met een eigen matchpoint systeem vormt een jaarlijkse afsluiting die tot in de kleine uurtjes doorgaat.

Oud lid en oud USBC-er Peter Buijs (2003) beschrijft zijn band met USBC als volgt: "Binnen mijn jaarclub wordt er nog regelmatig gesproken over legendarische boompjes, verzaakacties en pitten die er tijdens de verschillende toernooien zijn langsgekomen. Voor mij is de USBC een mooie club met briljante weekenden, waarbij vriendschappen voor het leven worden gesloten. Ik weet zeker dat ook dit Lustrum weer groots gevierd is." Iets wat voor menig USBC-er ook zeker opgaat. Zeker als men nagaat dat al die jaren legendarische borrels, verhalen, huwelijken en zelfs kinderen hebben voortgebracht!

Zoals naar voren komt uit de ervaringen van Peter Buijs, is de USBC al jaren een plek om je vriendschap op te bouwen. In het huidige USBC toneel, wordt er naast Klaverjassen en Pokeren ook veel aan gezelschapsspelen gedaan. Zo is er eens per jaar een Weerwolven avond, in samenwerking met de Utrechtse Studenten Toneel Vereniging en wordt er elk jaar, tijdens de dies, een avond gebowld. Op weekenden worden door alle leden spellen meegenomen, van Kolonisten tot Cards of Humanity, zolang je het met een gezelschap kan spelen, is het een succes! Uiteraard met genoeg bier en bitterballen. Deze laatste worden tegenwoordig nog wel eens verruild voor kaassoufflés.

Meer dan een spelletje

Wat de USBC meebrengt, is veel meer dan een avond vol kaarten en spellen. Waar je ook bent, met wie, het is altijd gezellig. Naast kaarten en bier, of een WhatsApp groep met 200 berichten per dag, is er altijd ruimte voor een goed gesprek, luisterend oor of gewoon een avond lekker doorzakken. Zoals ook de Wouter Vermeulen(2010) bevestigt: "USBC is Vriendschap". Sjaars, of 20e-jaars, iedereen is hier welkom. Waarschijnlijk is dat ook de reden dat de USBC afgelopen jaar haar 17e lustrum heeft mogen vieren, de grootste is en vooral wat haar bestaan alleen maar meer waarde geeft!

Are you big enough?

De USBC lustrum commissie 'Golden Bridge' gaf een spannende draai aan de activiteiten, waarbij het lustrumweekend in november het hoogtepunt beleefde; La Casa de Papel. De activiteiten lagen in lijn met dit thema: een pubquiz, beergames... vanaf 6 november barstte het feest los met als hoogtepunt een escape room in de SB-kamer en uiteraard het weekend compleet met sauna en biercantus! Al met al een gouden tijd om terug te kijken.

Lustrum Stukken en Schijven, een jaar ouder dan Unitas S.R.

Onze prachtige vereniging Unitas S.R. heeft een schitterende geschiedenis. Zo werden de schakers van Stukken en Schijven een paar keer kampioen. Het schaak- en damdispuut Olland werd opgericht als dispuut van studentenvereniging U.S.B., directe voorganger van U.S.R. 28 oktober 1910. In 1912 heet het officieel “Stukken en schijven”. Select gezelschap schaakt nog, dammen is een hele tijd geleden. Steeds meer en nieuwe spellen werden gespeeld. S en S verkeert nu in winterslaap.

Pim Walenkamp

Uit lustrum-editie Kronkels, officieel denksportorgaan ‘Stukken en schrijven’. De Kronkels, zoals dat voor en vlak na de oorlog werd uitgegeven, bevatte bijna uitsluitend schaak-uitslagen en schaakproblemen. De verslagen in de USR- jaarboeken hebben in deze jaren vaak iets van een wiskundeboek, zoals Klaus Bodlaender (1926-2018, bioloog) treffend uitdrukt (1949). In jan.1949 stelt het bestuur het instituut van honorair-bestuursleden in met het doel “de continuïteiten in de bestuurszaken van S&S te vergroten.” In 1967 is S&S de sterkste studenten schaakvereniging van Nederland.

“Het geniale is nu, om zo te schaken dat uw tegenstander door de nevenstrategie de sluimerstrategie niet weet te ontrafelen.” Hans Geertman, rector senatus 1990-1991. Hans le Grand: ‘Het allerbelangrijkste is dat S&S een mooi en leuk lustrum viert, dat is zelfs belangrijker dan de mate waarin we de Senaat weten af te zetten.” “Bij elke sport is het zo dat er een verliezer is. Bij schaken ben ik dat dus.” Sandra Vlasveld (j.v.a USR 1985).
“Waarom Stukken en schrijven? Stukken en schrijven is leuk. Het eerste idee is natuurlijk het beantwoorden van ons aller levensvraag “Hoe kan men beter openen:

met e2-e4 of met d2-d4?” Alhoewel beantwoording van deze levensvraag ons waarschijnlijk wereldberoemd zou maken, denk ik toch dat het schaakspel en andere activiteiten van S&S meer een middel dan een doel op zich is. Middel tot gezelligheid, humor en een leuke manier met mensen omgaan. Daarom S&S, al 80 jaar en nog eens 80 jaar! “ Hans le Grand (in 1990).

Herinneringen aan vervlogen tijden

HANS LYKLEMA [1930-2017, actief S&S 1948-1951], later rector USR en hoogleraar in Wageningen: “hoe ik lid werd: `s nachts tussen 3 en 4 op de trap naar de Hemel sept 1948.. speelde blindpartij met ouderejaars Postma op die trap, omfloerst van bier en rook.

Voorbijgangers dachten dat we aan een diepzinnig gesprek bezig waren. De partij eindigde onbeslist toen ik op f6 een dame sloeg die er volgens Postma niet stond. Bijzonder: de nachtelijke fietstocht naar Warenveen (red.: Waverveen). Niemand wist dat het bestond, en zo ja, waar het lag. De wedstrijdfolder vermeldde dan ook dat iedereen die daar moest zijn zich ruim van te voren van de geografie op de hoogte diende te stellen.’

JAN KUPERUS [1954-1956]: “De stukken en borden die gebruikt werden... verzamelaarswaarde... wel problemen. Één tegenstander weigerde verder te spelen omdat hij de kleuren van de velden niet meer kon onderscheiden. Vaak was het moeilijk voor een wedstrijd 10 spelers bij elkaar te krijgen. Als dat een uitwedstrijd was, werd als reden aangevoerd dat de chauffeur slecht een rijbewijs had voor maximaal 9 personen.” 1956 promoveerde S en S-team naar hogere klasse. Het volgend jaar dreigde zelfs weer promotie. Een grote zorg voor het bestuur want vanaf de tweede klasse moest een club verplicht met klokken spelen. Een investering van tien klokken was in geen jaren op te brengen. De gedachte dat men binnen S en S nog andere denksporten kon beoefenen zou ongetwijfeld als kettters en strijdig met het doel van de vereniging zijn verworpen. Gelukkig liggen de strenge leefregels van de vijftiger jaren lang achter ons.”

JAN STEGEMAN [docent wiskunde aan de Universiteit Utrecht, S&S actief 1954- 1964, bestuurslid 1955-1957] : “De competitie van de SGS (=Stichtse Gooise Schaakbond) was de voornaamste externe activiteit.

“Meestal lukte het om het rokerige café of ander speelhol van onze opponenten te vinden ofschoon soms een gedeelte van het team de eerste zet al lang achter de rug had, voordat de andere spelers verschenen.”

In het begin van de vijftiger jaren viel het vaak niet mee om het tiental elke keer weer compleet te krijgen. Als het weer eens niet lukte om een volledige ploeg op te stellen, dan werd de sociëteit afgezocht naar iemand die een beetje kon schaken en deze persoon moest dan illegaal de plaats van een officiële speler innemen. De dienstdoende kroegcommissaris riep de eetzaal in: “Telefoon voor Pietersen”, en dat dan in koor terug geschreeuwd werd: “Niet aanwezig!”, want Pietersen had voor die avond een andere naam. Niet ondenkbaar dat voormalig wereldkampioen dammen Herman Hoogland (1891-1955) in de beginjaren lid is geweest en misschien zelfs betrokken bij de oprichting. Hoogland was wereldkampioen in 1912. `

MAX WIGBOUT [1956-1962, 1938-2020 in Nieuw-Zeeland], sterke schaker, die laatste jaren liever bridgen, net als meer (voormalige) S&S-ers: “Ik denk vooral terug aan de interclub uitwedstrijden. Met een aantal auto’s gingen we de provincie in, vaak op kleine landweggetjes. Meestal lukte het om het rokerige café of ander speelhol van onze opponenten te vinden ofschoon soms een gedeelte van het team de eerste zet al lang achter de rug had., voordat de andere spelers

verschenen. Meestal deden we het heel redelijk.” Vroom & Dreesman organiseerde grote simultaan seances. S&S was gewoonlijk goed vertegenwoordigd. En we deden het gewoonlijk heel goed.” Max Wigbout versloeg toen als enige Max Euwe.

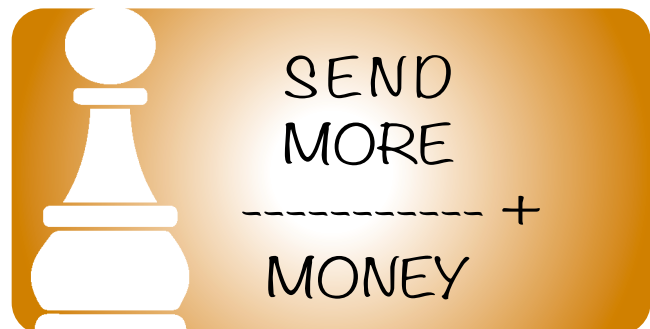
HAN HEIDEMA Zeven vette jaren [S&S 1961-1968] j.v.a. USSR 1961. In 1966 gingen we naar de tweede klasse van de NKSB! We speelden bloedstollende partijen spelen in Nijmegen en Brunssum. Herman Snippe (jr. '80). Onderbezetting vaak debet aan puntenverlies. Het verwerven van nieuwe leden was ook vaak problematisch.

MARC WORTMANN (1977-1984) “Wat betreft S&S: de stukken staan voor schaken en de schijven voor dammen, maar ik kan mij niet herinneren dat er ooit gedamd is. Kan ook komen doordat in mijn tijd de bekende schaker Jan Hein Donner zei: “Dammen, het is mij te plat...” Ik herinner mij dat we altijd moeite hadden om een tiental op te stellen voor de competitiewedstrijden, maar meestal lukte het wel. De wedstrijden begonnen om 20:00 uur en waren meestal om 23:00 klaar. Er werd gespeeld met de klok, 40 zetten binnen 2 uur en daarna 10 zetten in een half uur. Als iemand in tijdnood kwam (nog 10 zetten in 2 minuten bijvoorbeeld) kwam iedereen er omheen staan en werd de persoon nog nerveuzer en maakte gegarandeerd een fout. Wij speelden op woensdagavond beneden in de oude eetzaal en USBC zat boven te bridgen. De bridgers maakten

altijd veel lawaai waar de schakers dan weer luid over mopperden.”

HET STUKKEN EN SCHIJVEN-LIED (uit 1931?): “De dammers en de schakers/ zijn nooit de levensmakers,/ zij minnen stille sfeer/” Hans le Grand tegen Maarten Kronenburg: “ Heb je dat schaakprobleem nou nog niet opgelost? “Maarten:” Nee, liever sla ik zelf neer, want alles is relatief.”

Kronkels had een rubriek waar de lezer zich toe kon wenden in geval van persoonlijke problemen: “Buds Corner”. Zo stuurde bezorgde moeder S. te E. een brief over haar zoon die van Unitos lid was geworden, heel gezellig, maar onvoldoendes haalde. “Ik ben echt ten einde raad.” Hans le grand antwoordde dan als “Bud”. Raadsels stonden er ook in “Kronkels”, bv.: “Typisch voor de student is een te weinig aan geld, maar om welk bedrag gaat het? Als u in de volgende optelling de letters door cijfers vervangt, dan kunt u het tekort op de balans aflezen.

Het einde der beschaving.. Mensen mogen nog maar één knuffelcontact hebben in België... Mensen moeten ook een winterslaap gaan houden...

~~~~~

Als je maar gracieus oud wordt, dan is het helemaal niet weemoedig. Weemoedig is het als de mensen tegenstribbelen en met geweld jong willen blijven. ... Iungit?

~~~~~

Intermezzo.

Noviet, tijdens hittegolf in de Hijweege: “Meneer, kan er geen raam open?”

K.K.: “Noviet, we zijn een besloten vereniging.”

Wist u dat: Het woord ‘ghetto’ uit het Italiaans komt. Het betekent ‘ijzergieterij’ ... was het dat maar gebleven...

~~~~~

‘Alleen woorden tellen, de rest is gekwebbel.’
Ionescu.

~~~~~

‘Taalkundige gewoonten zijn vaak belangrijke symptomen van onderliggende gevoelens.’ **Umberto Eco**

~~~~~

Recept:

Neem een woordenschat en neem wat gerstenat kook de spreker graag en `t dispuut is klaar.

In maart 2020 werd heel Nederland op de kop gezet. Van de een op de andere dag zaten we massaal thuis, met alle gevolgen van dien. De studentenwereld werd hard geraakt: horeca ging op slot, onze mooie vereniging sloot noodgedwongen (tijdelijk) haar deuren en in een mum van tijd switchte al het reguliere, fysieke onderwijs naar een online variant. Studenten volgden hun lessen maandenlang vanuit hun studentenflat en borrelden via Zoom of Houseparty, urenlang starend naar een vierkant scherm.

DOOR BAREND LAST

Verbinding verbroken

Waar in het begin nog hoop was dat de maatregelen in de zomer voorbij zouden zijn, bleek het tegendeel waar: de UIT werd afgelast, ontgroeningen in traditionele vorm vervielen en het was nog maar de vraag of iemand zich überhaupt in zou schrijven in die barre tijden. Het tegendeel bleek waar: Unitas liep over, en moest zelfs een inschrijfstop doorvoeren. Wat was er aan de hand? Hoe zijn deze hoge inschrijfaantallen te verklaren? En wat zegt dat over de waarde en het belang van een studentenvereniging?

Het probleem van noodonderwijs

Camera op zwart, microfoon op mute, en liggend op de bank luisteren naar een docent die zich door een PowerPoint presentatie ploetert. Dat was – en is voor sommigen nog steeds – de sombere realiteit van onderwijs. Al snel na de eerste lockdown in 2020 verschenen de eerste berichten in de media: online onderwijs voelde als vervreemdend en zou de ziel uit colleges halen. Studenten kwamen in opstand, en docenten trouwens ook. Terecht? Of was er iets

anders aan de hand? Als onderwijskundig specialist bij de Universiteit Maastricht zag (en zie) ik docenten dagelijks worstelen met hun onderwijsontwerp. Ze probeerden veelal hetgeen ze fysiek deden een-op-een te kopiëren naar online. En dat werkt niet. Online onderwijs is iets wezenlijk anders dan fysiek, en vereist dus ook een andere benadering.

Maar er was nog iets aan de hand. Docenten focussten zich voornamelijk op de kwalificerende kant van onderwijs: het aanleren van kennis en vaardigheden. Het sociale aspect, dat veelal impliciet en spontaan plaatsvindt op de fysieke campus, verviel grotendeels. Dat terwijl juist dit aspect bij online leren – waar de afstand tussen docenten en studenten letterlijk en figuurlijk groter is – zo belangrijk is om aandacht aan te geven. Studenten hebben behoefte aan contact. Aan interactie. Aan socialisering. Het onderwijs dat destijds plaatsvond mag dan ook eigenlijk de noemer ‘online onderwijs’ niet dragen. In feite gaat het om een noodoplossing: ‘emergency remote teaching and learning’. En die vorm is prima voor de korte termijn

– zeker onder enorme tijdsdruk – maar voor de lange termijn levert het talloze serieuze problemen op: studenten raken gedemotiveerd, raken uit beeld en missen binding.

Belang van binding

Uit onderzoek blijkt dat sociale en academische integratie een belangrijke rol speelt bij studiesucces. Het gaat daarbij om contacten met medestudenten (sociale binding) en met docenten en staf van een onderwijsinstelling (academische binding). Als deze binding goed is, voelen studenten zich thuis bij hun opleiding, durven ze zich open op te stellen, hulp te vragen en kunnen ze zich ermee identificeren. Deze binding is met name voor eerstejaars essentieel. Vaak nog tieners, verlaten deze studenten net hun ouderlijk huis en komen ze terecht in een totaal nieuwe wereld. Ze bevinden zich middenin de adolescentiefase. Een fase waarin ontdekken, proberen, falen, borrelen, feesten, sporten, doen, en vooral peers ontmoeten centraal staan. Of nou ja, centraal zouden moeten staan. Want het afgelopen jaar was hier helaas weinig sprake van.

De transitie van kind naar volwassene markeert een essentiële overgang in ieder mensenleven. In de Westerse samenleving zijn er echter weinig rituelen die deze overgang aanstippen, zoals dit bij andere culturen vaker voorkomt. Bovendien wordt deze

“Het onderwijs dat destijds plaatsvond mag dan ook eigenlijk de noemer ‘online onderwijs’ niet dragen. In feite gaat het om een noodoplossing: ‘emergency remote teaching and learning’.”

overgang ietwat ambigu gemaakt door verschillende conflicterende signalen vanuit de maatschappij, zoals de leeftijd dat je voor het eerst alcohol mag kopen of met iemand naar bed mag. De samenleving faalt dus enigszins in het voorzien van betekenisvolle overgangsrituelen, waarvoor ze eigenlijk wel verantwoordelijk is. Dat is de reden dat adolescenten zelf in hun omgeving op zoek gaan naar antwoorden.

En dat doen ze niet via volwassenen, maar via hun gelijken. Via internet, via sportclubs, via uitgaan, en natuurlijk via verenigingen. Door nieuwe vrienden te maken, te socialiseren en hun eigen identiteit te vormen. Met andere woorden, om binding, een identiteit en een sense of belonging te creëren.

De rol van Unitas S.R.

Wanneer de hele samenleving wordt lamgelegd, en nagenoeg iedereen thuis gevangen zit, kunnen studenten niet langer binden. Ze kunnen niet langer met elkaar socialiseren, laat staan elkaar überhaupt ontmoeten. Als vervolgens ook het onderwijs er niet in slaagt in die binding te voorzien, zoeken studenten naar andere mogelijkheden. Dat is problematisch, maar onderstreept tegelijkertijd de belangrijke rol die studentenverenigingen hebben als plek waar het socialiseren plaatsvindt. Dit is dan ook de verklaring voor de hoge inschrijfaantallen: studenten snakten naar contact. Naar mogelijkheden om peers te ontmoeten. Om samen te ontdekken, te borrelen, te studeren, en vooral gewoon te leven zoals dat hoort op die leeftijd. Precies daarin voorziet Unitas S.R.

Conclusie

Vooropgesteld dat online onderwijs een goede vorm is mits het ook goed wordt ontworpen, slaagt het er onvoldoende in om studenten kansen te bieden te socialiseren. Docenten zijn op de eerste plaats lesgevers, en geen onderwijs ontwerpers. We hebben wat dat betreft nog een lange weg te gaan. Maar het is eeuwig zonde als we het onderscheid tussen goed ontworpen online onderwijs en de noodoplossing niet maken, en het kind met het badwater weggoeien. Online onderwijs is niet beter of slechter dan fysiek,

“Online onderwijs is niet beter of slechter dan fysiek, het is anders en vereist dus ook een andere aanpak.”

het is anders en vereist dus ook een andere aanpak. Tegelijkertijd heeft de studentenvereniging in algemene zin en Unitas S.R. specifiek door de coronacrisis en het falende online onderwijs haar bestaansrecht dubbel en dwars onderstreept. In een tijd waarin het leven steeds individueler wordt, en onderwijs voor een groot deel online plaatsvindt, is onze vereniging, met haar sociëteit, activiteiten, mores en tradities een wapen in de strijd tegen het verlies van sociale cohesie. En daar mogen we trots op zijn. Het is daarom mijns inziens belangrijk voor de huidige leden om die positie te (blijven) verstevigen, bijvoorbeeld door ook aandacht te geven aan de studenten die afgelopen jaar helaas buiten de boot vielen. Door continu te benadrukken dat wij een sleutelrol spelen in het leven van velen en ons ook naar buiten te profileren, kunnen we de komende jaren floreren. We zijn inmiddels ruim een eeuw oud, en wat mij betreft blikken we over honderd jaar opnieuw terug op een geweldige tijd. Hulde!

GOED NIEUWS: U.S.R. gaat nooit verloren: officiële archivaris aangesteld

Het is ons een eer en een waar genoegen u allen te melden dat Henk Hovenkamp sinds kort officieel is aangesteld als eerste, echte archivaris van Unitas S.R.. Henk zal ook aantreden als archivaris van lungit lunctos, de reünistenvereniging. Hij is 61 jaar, historicus, al jaren officieel werkzaam als opgeleid en beëdigd archivaris, nu bij het Utrechts Archief (HUA) en is tevens bestuurslid van lungit lunctos. Zo wordt de geschiedenis van ons dierbaar Unitas en ons geliefd' lungit gewaarborgd en ontsloten voor de toekomst. Een mooie manier om leden en oud-leden te binden.

Oproep

Heeft u stukken en andere nuttige zaken over Unitas S.R.? Heeft u vragen of suggesties? Neemt u dan s.v.p. contact op met Henk Hovenkamp: henk.hovenkamp@gmail.com.

Unitas-kinderliedjesmedley

door Wim Merlijn

Nobel (Berend Botje)

Buurman Nobel belt de Rector,
die drukt zijn en zit verrekt snor.
Want komt ie terug, dan stopt `t lawaai
dâlijk in een handomdraai
Een-twee-drie-vier-vijf-zes-zeven,
waar is onze Rector gebleven?
Hij haalt, alsof het hem misstaat,
broodjes in de Nobelstraat.

Leden Parlement (Hoor, de wind waait)

Een der grootste wangedrochten
was het Leden Parlement.
Wat gesjochten popi's daar zochten,
de materie onbekend
En het quorum niet present.
Maar het sprak als hoogste rechter
bijna alle daders vrij.
`t Nieuw B.W. als pleitbeslechter
keerde onverwacht het tij:
Het L.P. voorgoed voorbij!

Baudelaire (Moriaentje)

Is de drank die inspireert en de hasj die ruïneert,
Zware shag die jou verbloedert,
maar het wat dat ons verbloedert.
Is het glas ons derde oog,
hasj verdooft jouw monoloog.
Zingen wij met Baudelaire:
drank geeft hoogte, hasj misère.

Sjaars (Opa Bakkebaard)

Hé, het loopt al tegen zevenen
en ik ben nog lang niet brak.
Ik behoor tot de bedrevenen,
nu ik steeds meer potten hak.
Nee, het zal toch niet?
`t is pas avond, `t is pas avond.
Nee, het zal toch niet?
Heel die nacht in `t verschiet!

Nepotist (Mooi letjefetje)

Amice, ik heb voor jou een prachtidee:
De nieuwe Praeses word ik, doe je mee?
Nepotist, `k hoef geen assist,
ga liever voor een specialist.
Bovendien, wat mij onthutst:
m'n studie dit jaar weer verprutst.

Jaarlied (Zeg, ken jij de mosselman?)

Zeg, ken jij je jaarlied nog? (3x)
Zeg, ken jij je jaarlied nog,
het lied jou `t meest bloedeigen?
Ja, ik ken mijn jaarlied nog ...
wou jij het overstijgen?

Samen kennen we ons jaarlied nog (3x).
Samen kennen we ons jaarlied nog,
maar laat ons liever zwijgen.

Wapendragers

Vroegere generaties Unitassers zijn nog bekend met het begrip 'Wapendrager': een betrouwbare leverancier aan wie het recht was verleend het Unitaswapen te voeren - ook boven de ingang van hun zaak - in ruil voor een periodieke tegenprestatie. Bekend wapendrager was de kapper aan de Springweg: een haarsnijder die ieder jaar landelijk in de prijzen viel en bij wie de heren senatoren zich gratis mochten laten knippen. Twee problemen slechts: alleen hij bepaalde welke coupe hij op je uitvoerde en hij had het niet zo op Surinamers... vermoedelijk vanwege hun kroeshaar. Toen zijn zoon het exclusiviteitsrecht op kappersadvertenties opeiste, is het wapendragerschap beëindigd.

Een herenmodezaak aan de Nachtegaalstraat voorzag de eerstejaars van een op maat gemaakte baret. Na een kortstondige opleving begin jaren zeventig is de winkel gesloten.

Een kantoorboekhandel aan de Steenweg heeft zich door specialisatie gehandhaafd, maar Unitas kreeg midden jaren zeventig toegang tot het Rijks Inkoop Bureau, wat in financieel moeilijke tijden uitkomst bood. Het notulenboek voor Senaatsvergaderingen en de ALV bleven we uiteraard bij de boekhandel betrekken.

Een vierde wapendrager was de importeur van Harvey's sherry en de producent van Olifant jenever. Hij had de sherry altijd schappelijk geprijsd, volgens de gedachtegang "Als de Heren op de kroeg Harvey's gewend zijn, zullen ze thuis nooit meer iets anders willen." Na een mislukte wijnoogst bleef de importeur onder dezelfde naam zijn sherry afzetten, waarna het SB op een ander merk overstapte.

Unitas kende ook een fotograafwapendrager aan de Nachtegaalstraat. Toen de Senaat de fotografe bij een Pegasusdemonstratie besteld had, schoot zij zoals gebruikelijk een complete fotoreportage, terwijl hij alleen maar een groepsportret had willen afnemen. Tussen beiden is het nooit meer goed gekomen.

Aan een gevel in de Voorstraat hing nog een oud Unitaswapen. Een lid had het onder valse voorwendselen opgevraagd en aan de Senaat doorverkocht. Hem royeren was daardoor niet langer mogelijk....

Wim Merlijn

Wendy Rundberg

Rector Senatus 1991/92

“Het jaar van ‘87 is groot sterk en eendrachtig”... Zo stonden we avond aan avond, bulderend de Hijweege te veroveren. Ik had als noviet nooit durven bedenken dat ik 5 jaar later Rector Senatus 91/92 zou zijn en dat die unieke ervaring mijn hele leven ondersteboven zou zetten.

In de eerste weken op symposion was al duidelijk dat ik mijn thuis gevonden had. Nadat ik in mijn tweede jaar enthousiast de ICI had gedaan, werd ik in 1990 benaderd voor Praeses FUG. Mooie club mensen, mooi doel: de belangen behartigen van alle Utrechtse gezelligheidsverenigingen. En wat een bijzonder jaar was dat. Met de neus in de boter: “FUGse lente” - het 4de lustrum. Kennismakingssessies bij hoogwaardigheidsbekleders, de overleggen bij de Rector Magnificus, vergaderingen en recepties kenmerkten het jaar met als hoogtepunt in maart: de opening van het lustrum in het Academieggebouw. Spreken in het openbaar was uiteraard onderdeel van mijn taak en leerde ik dus razendsnel in de praktijk. Het bleek al gauw een uitdaging om de verhalen iedere keer mooier, strakker en impactvoller te

maken. Wekelijks lullen en als je onderuitging, direct bijschaven en het lef hebben om het de volgende keer “gewoon” beter doen. Zeker omdat de andere Utrechtse gezelligheidsverenigingen ook altijd aanwezig waren. Onderdoen voor een andere club was geen optie...Nope... eroverheen gaan uiteraard wel. Samenwerken prima, maar USR goed op de kaart zetten staat voorop!

Na dit bevlogen jaar werd ik, door mijn zeer gewaardeerde voorganger Hans Geertman, voor Rector Senatus gevraagd. Een eer, ik had er reuze veel zin in. Wederom een lustrumjaar: het 16de lustrum “In alle Staten” stond voor de deur. De FUG leek opeens kinderspel vergeleken met deze “volwaardige” job. Naast het besturen der vereniging met mijn 5 zeer waerdige Senaatsleden waren lullepotten, recepties, ALV’s, oraties nu dagelijkse kost en als kroon op het werk: de lustrum opening in de Pieterskerk. Het was elke dag presenteren, elke dag public speaking. De leerschool is soms hard, niet per sé altijd rechtvaardig en je wordt gedwongen creatief te zijn. Prima levenslessen dus!

Enkele voorbeelden

Als je jouw te presenteren zaken niet goed kon uitleggen of voldoende onderbouwen in de ALV werd je er prima op aangesproken en afgerekend. Aan jou de eer om vervolgens je zaken recht te breien en met ludieke oplossingen te komen. Los daarvan waren het vermaak en de humor gelukkig ook zeer belangrijke onderdelen van de vaak veel te lange ALV’s. Dus hoe je publiek te binden en boeien? Verbale incompetentie is een No Go area. Aan de bak dus!

Of: als je even geen inspiratie hebt voor een lullepot, jammer dan. Je recipiërende collega Rector of Praeses heeft daar geen boodschap aan en verwacht een smashing story met briljante Punch line. Een persoonlijke tip die ik als speaker coach nu nog vaak doorgeef aan professionals die moeten spreken in het openbaar, stamt uit mijn Senaatsjaar: neem je focustijd! Het werkte voor mij altijd uitstekend om voor elke speech of lullepot die ik moest geven 2 minuten de tijd te nemen om te focussen. Ik ging dan naar de WC of zonderde me kort af in een andere ruimte. Dit was voldoende voor mij om de eerste zin te bedenken. Naast de letterlijke openingszin vervolgens hardop gezegd te hebben, bedacht ik 3 kernwoorden die de opbouw en structuur (de outline) van mijn verhaal zouden worden. Prima om toe te passen bij spontane speeches.

En lest best van de sprekers levenslessen: als je eenmaal de Pieterskerk betreedt met lint en baret en je hebt de leden der USR, de Burgemeester, de Commissaris van de Koningin en vele anderen genodigden in de kerk moet je je openingspeech kunnen dromen en een zeer overtuigende performance kunnen neerzetten. Voorbereiding is key, alles moet tot

in de puntjes kloppen.

Kortom: een geweldig leerzame USR-periode die, achteraf gezien, mijn carrière voor een groot deel heeft bepaald.

Want na een paar jaar werken als logopedist kwam ik erachter dat de ervaring en de lol die ik had rondom “lullepotten en speeches” mijn next step zou moeten zijn. Na enkele omscholing en bijscholing, was ‘Studio Public Speaking’ geboren.

Inmiddels ben ik al jaren zelfstandig ondernemer en help professionals in het bedrijfsleven met het overbrengen van hun kernboodschap. Van het begeleiden van Keynote speakers op een groot podium tot Corporate presentaties bij Tenders en aanbestedingen... en alles wat er tussenin zit...de basis ligt toch echt bij de ervaringen en het plezier van de vele samenwerkingen in mijn UnitasSR jaren.

Voor diegene die het opgevallen is: het klopt...ik ben een gelukkig mens, want ik mag elke dag nog steeds een beetje Rector spelen.

**2021 is wederom een uniek USR-jaar.
Ik wens u veel lustrum plezier; laat u zich
ondersteboven brengen & verwonderen!**

**Lancering
landelijke
campagne op
Unitas S.R.**